

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίον καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντες.

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ

ΕΙΣ 20,000

ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ

ΚΑΙ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΔΩΡΕΑΝ

ΤΟ ΜΕΡΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ

Μέχρις οὗτο ἐν τῶν προσηλυστῶν ἡμῶν κηρυγμάτων κατατίῃ κοινὴ γνώμη καθ' ὅλον τὸ ἑλληνικόν, θὰ τὸ βροντοφωνοῦμεν, πιστεύοντες ἀκραδάντως, ὅτι εἶναι τοῦτο σπóρος ἀγαθός. Οὐδέποτε δὲ εἶδομεν νὰ σπείρεται οὗτος εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ νὰ μὴ βλαστήσῃ. Καὶ ποία γῆ εἶναι ἀγαθότερα ἀπὸ ἐκείνην, ἥτις τρέμει ἀκόμη ἐκ συγκινήσεως διὰ τὸ μαρτύριον τοῦ Αἰμιλιανοῦ καὶ μὲ τόσον εὐγλωττα δάκρυα ἐποτίσθη πρὸ ἐλπίων ἡμερῶν κατὰ τὰ πάνδημα αὐτοῦ Μνημόσυνα; Ἄν τὸ μαρτύριον τοῦ Αἰμιλιανοῦ ἀποτελῇ ἓνα ἔτι ἀδάμαντα εἰς τὸ ἀνεκτίμητον στέμμα, ὅπερ ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία παρέλαβεν ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ τελευταίου ἑλλήνος αὐτοκράτορος, καὶ ἂν τὸ στέμμα τοῦτο ὡς τιμαλφὴ παρακαταθήκην φυλάσσουσα δὲν ἔπαυσεν ἔκτοτε νὰ κοσμήῃ καὶ γεραίρῃ διὰ θαυμασίων μαρτυρίων, οἱ κατέχοντες τὴν περίβλεπτον διπλὴν ιδιότητα τοῦ ἀξιωματικοῦ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ φρουροῦ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στέμματος ὡς τοιοῦτοι ἔπρεπε καὶ πρέπει ὑπὸ πάντων ἡμῶν νὰ τιμῶνται καὶ ἀναγνωρίζωνται μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀποδίδοντες τὸ στέμμα εἰς τὸν νομίμως ἀνήκει, θὰ περιορισθῶσιν εἰς μόνην τὴν ἱερὰν θητείαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτῶν στρατεύσεως. Μέχρι τῆς ἡμέρας ὅμως ἐκείνης οἱ τοποτηρηταὶ τοῦ αὐτοκράτορος δὲν δύνανται εὔτε πρέπει νὰ ἔχωσιν ὡς μόνον ἐφόδια τὴν ἀποστολικὴν αὐτῶν βακτηρίαν καὶ κληρίαν. Ἀπειρία ἀναγκῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τὴν Μ. Ἐκκλησίαν τοῦ Γένους ἀναμένει ἀρωγὴν καὶ ἀντίληψιν. Οὐτε νὰ φαντασθῶμεν ἡμεῖς δυνάμεθα ὅποια ἢ ὡς ἐθνικοῦ κέντρου ἀποστολὴ αὐτῆς τῇ ἐπιβάλλει καθήκοντα, πόσα ἀτυχήματα θ' ἀπέτρεπε, καθ' ἣν ἐπαρκεῖς συνετέλει, ἂν κατέπιπτεν ἡ πλάνη, καθ' ἣν εἶναι ἔχει πόρους ἡ Μεγάλῃ Μήτηρ ἡμῶν καὶ καθ' ἣν εἶναι πολυτάλαντος ἡ παντὸς πτωχοῦ πτωχότερα. Καὶ ὅταν καθ' ἑκάστην βλέπωμεν ὀρθομένην πρὸ ἡμῶν τὴν θλιβεράν ταύτην πλάνην, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφὴν ὁβολοῦ τῆς χήρας, εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν μεγαλοπρεπῶν κληροδοτημάτων, πρὸς σκοποὺς εὐαγεῖς μὲν, ἀλλ' ἀσυγκρίτως κατωτέρους τῶν ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας ἐπιδιωκομένων, ὅταν παρέρχονται ἐβδομάδες καὶ μῆνες καὶ ἔτη, καθ' ἃ μὲ τὸ παράπονον εἰς τὰ σιωπηλὰ καὶ ἀξιοπρεπῇ χεῖλῃ ἡ Μήτηρ ἡμῶν μάτην ἀναμένει τὴν βοήθειαν τῶν εὐτυχῶν τέκνων τῆς, ἵνα αὐτῆς θρέψῃ καὶ συνδράμῃ τὰ ἄλλα τὰ ἀτυχή... ὅταν βλέπωμεν τέλος ὅτι τὸ μερίδιον τῆς Μητρός δὲν καθ' ἐρώθη ἀκόμη ὡς ἀπαραίτητον ἐν πάσῃ προσφορᾷ ἡμετέρας καὶ βροντοφωνοῦμεν πάλιν τὴν θλίψιν ἡμῶν ἐκτελέσεως καὶ καταστῇ αὕτη κοινὴ. Διότι τότε θ' ἀποβῇ ὁ πρόδρομος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὑπερτάτου καθήκοντος.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Πέμπτη

(Λουκ. ις'. 13-31)

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσμετο πορφύραν καὶ βύσσον¹ εὐφραίνόμενος² καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. πτωχὸς δὲ τις ἦν, ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐδέδλωτο³ πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ⁴ ἡλκωμένος καὶ⁵ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη· καὶ ἐν τῷ ᾧ ἡμέρᾳ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὅρᾳ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραάμ ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὰ ἄκραν τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπε δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ ὁ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· ὅδε⁶ παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν⁷ χάσμα μέγα ἐστήρικται. ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνασθαι, οἱ ἐκείθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. εἶπε δὲ⁸ ἔρωτῶ σὺν σε, Πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκόν τοῦ πατρὸς μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου· λέγει αὐτῷ ὁ Ἀβραάμ· τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου· ἀκουσάτωσαν αὐτοῦ Μωϋσῆς καὶ τοὺς Προφῆτας· ἀκουσάτωσαν αὐτοῦ· ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις τῶν νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωϋσῆς καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

Σημειώσεις

1) Πορφύραν καὶ βύσσον = Πορφύρα μίλλινος ἐπενδύτης, βελτιωμένος ἐν τῷ πολυτίμῳ πορφυρῷ ἐρυθρῷ χρωματί, βύσσος δὲ ἔδυμα ἐκ λεπτοῦ λευκοῦ αἰγυπτιακοῦ βύμβυκος ἢ λινού 2) Εὐφραίνειν = εὐφραίνειν. 3) Ἐδέδλωτο = εἰς βίον αὐτοῦ ἵτο διηνεκῆς διασκέδασις καὶ φραγὴν. 4) Ἐδέδλωτο = ἵτο ἐρριμμένος πλησίον τῆς μεγάλης αὐτοῦ. 5) Ἐδέδλωτο = ἵτο ἐρριμμένος πλησίον τῆς μεγάλης αὐτοῦ. 6) Ἐδέδλωτο = ἵτο ἐρριμμένος πλησίον τῆς μεγάλης αὐτοῦ. 7) Ἐδέδλωτο = ἵτο ἐρριμμένος πλησίον τῆς μεγάλης αὐτοῦ. 8) Ἐδέδλωτο = ἵτο ἐρριμμένος πλησίον τῆς μεγάλης αὐτοῦ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

(Ἐκ τῆς πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου εἰ. 11—18).

(Δημοσιεύσαντες ἐν ἀύλοις 28.33 περιελθόντος ἔτους καὶ 22 ἐνε-
στώτος ἐρμηνείαν τῆς αὖριον ἀναγινωσκομένης περικοπῆς προσθέτο-
μεν σήμερον καὶ τὰ ἀκόλουθα ἐξ αὐτῆς ἐξαγόμενα :

1) Νὰ εἴμεθα εἰλικρινεῖς εἰς τὰς σχέσεις μας καὶ ποτὲ νὰ μὴ θέλωμεν νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν μίαν ἀδυναμίαν τοῦ ἀδελφοῦ μας διὰ νὰ πωλίσωμεν τὴν ψυχὴν του εἰς τοὺς κακοὺς ψυχεμπόρους, οἱ ὁποῖοι μᾶς περικυκλοῦν μὲ ἀνοικτὰ βαλάντια, τὰ ὁποῖα κατόπιν θὰ μᾶς ζητήσουν ἡμεῖς διπλασίως καὶ τριπλασίως νὰ τὰ γεμίσωμεν, καὶ μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὸν ἀδελφικὸν κόπον κρύπτουν φαρμάκι θανατηφόρον μὲ τὸ ὁποῖον θὰ φαρμακώσουν τὰς ἀθῶας ψυχὰς καὶ

2) Νὰ προσεχωμεν πολὺ μὴ τυχὸν κανεὶς μᾶς ἐξαπατᾷ, ὅταν προσποιῇται πῶς τάχα θέλει τὸ καλὸν μας. Πρὸ πάντων δὲ νὰ προσέχωμεν, ὅταν ἄνθρωποι κακοῦ παρελθόντος κολακεύουν μίαν ἄδυναμίαν μας. Διότι πρέπει νὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι τοιοῦτοι ἄνθρωποι ποτὲ δὲν θέλουν τὸ καλὸν μας. Αὐτοὶ θέλουν νὰ πωλήσουν τὴν ψυχὴν μας καὶ νὰ πάρουν αὐτοὶ τὰ χρήματα. Εἶναι μεσῖται, οἱ ὁποῖοι ἀγοράζουν τὸ ἐμπόρευμα μὲ μικρὰν τιμὴν καὶ τὸ πωλοῦν εἰς πολὺ μεγάλῃ. Σὲ δίδουν ὀλίγα χρήματα καὶ τοὺς νομίζεις εὐεργέτας. Ἐνῷ αὐτοὶ σὲ πωλοῦν εἰς πολὺ μεγαλυτέραν τιμὴν. Χρειάζεται λοιπὸν πολὺ μεγάλη προσοχὴ διὰ νὰ μὴ πέσωμεν εἰς τὰ δίκτυα των.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Θ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΒΑΡΑΣ

«Δάλῃσε, κοῦκκε, λάλῃσε λάλα, καὺ μὲν' ἠγδόνι,
λαλάτε σ' ἀκροπέλαγος ποῦ πλέουν τὰ καράβια,
ρωτᾶτε γιὰ τὸν Νικολό, τὸ Νικολὸ Τσουβάρη,
ποῦτ' ἀνὰ τὸ Δουρ' ἀσματῶλες, στὸ Καρπενήσι Κλέφτης·
εἶχε φλάμπουρο κόκκινο, κόκκινο καὶ γαλάζιο,
εἶχε σταυρό, εἶχε Χριστό, εἶχε καὶ Παναγία».
«Ἐφές, προφές ἀκούσαμε τὰ βροντερὰ τουφέκια,
κ' εἶδαμε πῶς ἐβάρεσε τοὺς Τούρκους μεσ' τὸ Δουρὸ·
κ' ἐπῆρε σκλόθους δεκοκτὼ, κι' αὐτὸν τὸν Μουσουλμῆ,
πῆρε μουλάρια δώδεκα μ' ἄσμιη σαρτωμένα,
κ' ἐκεῖθε πέρα διάβηκε, πέρα κατὰ τὸ Βάλτο.
Πῆγε νὰ κάμῃ τὴ λαμπρὴ καὶ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη»,
καὶ νὰ ψῆσῃ τὸ σφαχτάρι του, κόκκινη αὐγὰ νὰ φάγῃ
καὶ νὰ χορέψουν τὰ παιδιὰ νὰ ρίξουν στὸ σημάδι».

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΕΝΩΝ *

Ἐξ ἐντυπώσεων ξένου περὶ Ἑλλήνων ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα
πικρότατα ἐν πολλοῖς, ἀλλὰ καὶ διδακτικώτατα.

α Ἡ μεγάλη ἀσθένεια ἐξ ἧς ὁ σατανικὸς ἐγώισμός, ἡ μακρὰν διώκουσα τὴν εὐεργεκατότην ἀλληλεγγύην φιλαυτία καὶ τόσαι ἄλλαι καταστρεπτικαὶ κακίαι εἶναι ὁ αὐτομυσμός ὁ ἔκπαλαι ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῶν Ἑλλήνων ἐμφωλευν καὶ τῆς ποικίλης κακοδαιμονίας σας αἴτιος γινόμενος.

»Εἰς πᾶσαν σελίδα τῆς ἐνδόξου ἱστορίας σας ἐν τῇ ἐσω-
τερικῇ αὐτῆς ὄψει ὁ μελετητὴς παρατηρεῖ δι' ὅλων τῶν αἰ-
ώνων ζωντανὸν τὸ νόσημα τοῦτο παρακολουθοῦμενον ἀείποτε
ὑπὲρ τῶν βλεπόμενων ἀποτελεσμάτων αὐτοῦ.

ἡ Ὀλαι αἱ ἐθνικαὶ σὰς θλίψεις ὀφείλονται εἰς τὸν πλήρη ἐγωισμόν αὐτοτισμόν σας, ἕνεκα τοῦ ὁποίου οἱ μὲν εἶτε ὡς

* Σάλπιγξ Κύπρου

ἄτομα εἶτε ὡς ἄρχοντες· εἶτε ὡς κοινότητες κ. λ. π.· δὲν θέλετε νὰ ὑποταχθῆτε εἰς τὰς σωτηρίους συμβουλὰς τῶν θεῶ, εἶτε ἐξ ὑμῶν πάλιν εἶναι οὗτοι· εἶτε ξένοι.. Ὁ ἐγωϊσμός σκοτίζει τὸν νοῦν καὶ δεσμεύει τὴν κρίσιν σας, οὕτω δ' ἀδυνατεῖτε νὰ ἐγκύψετε εἰς τὸ μέγεθος τῶν σφαλμάτων καὶ τῶν ἐλλείψεών σας καὶ ὅταν ἀκόμη ζωηρῶς ὑπ' ἄλλων ἐξελέγχωνται καὶ θλιβερῶς παρίστανται.

» Ὅς ὁ πνεῦμα, πρωτοβουλία, θάρρος καὶ αὐτενέργεια δὲν ἑλλείπουνσι ἀπὸ τοῦ Ἑλλήνος ὅπως ἐπιτυχάνῃ εἰς τὰς ἐμπορικὰς τοῦ ἐπιχειρήσεις. Πλὴν καὶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ, ἐγώστικός ἀτομισμός ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ ἐξαντληται πνευματικῶς περὶ πολλὰ καὶ ξένα τοῦ κύκλου του, τυρβαζῶν καὶ προτιμῶν, ἰδίᾳ ὁ ἐν Ἑλλάδι ἔμπορος νὰ εἰσέρχεται εἰς τὰ διάφορα ὑπουργεῖα καὶ κατοπιεῦν τί κάμνει ὁ δεῖνα ὑπουργός καὶ ὁ ἄλλος Πρωθυπουργός καὶ πολιτικὸς ἀνὴρ, παρὰ νὰ παρακολουθῇ τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν.

«Κατὰ τὰ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα δι' ἐμπορικὰς ὑποθέσεις ταξεί-
διόν μου, σπανίως συνήντων ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ τὸν
Ἕλληνα ἔμπορον. Οὗτος ἀντὶ νὰ καθίσῃ τὴν πρῶτον νὰ δι-
ορθώσῃ τὰ ἐμπορικὰ του βιβλία καὶ ἐξετάσῃ τὰς λοιπὰς ἐμ-
πορικὰς ἀνάγκας τοῦ καταστήματός του ἀρπάζει παρὰ τοῦ
τὴν λίσχην ἵνα ἀναγνώσῃ ἐπιτολαιῶς κομματικὰς ἐφημερί-
δας καὶ εἶτα μὲ ὁμάδα ἄλλων συναδέλφων του ἀνοίγει μα-
κροτάτας συζητήσεις περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ
τῆς ἱκανότητος ἢ ἀνικανότητος τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου κομ-
ματάρχου, μέχρις οὗ τὸ ὥρολόγιον κτυπήσῃ τὴν δωδεκάτην
τοῦ στομάχου διακόπτονται τότε διὰ τὴν ἀπαιτήσιν
ἢ ἀν' αὐτὰ ἐξηγτηλήθησαν ἵνα ἐπαναληφθῶσι τὴν 3 μ. μ.
τοῖς καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἰδοὺ ὁ ἐμπορικὸς βίος ὑμῶν ἐν-
προνομιοῦχων τῇ ἀληθείᾳ ἀνθρώπων, καθότι καὶ χαρίσματα ἔ-
δωκεν ὑμῖν ἡ θεὰ πρόνοια νὰ ἐργασθῆτε καὶ μέσα ὡς ἐκ τῶν
χωρῶν, ἃς οἰκεῖτε, ἀρμοδιωτάτων εἰς ἀνάπτυξιν ἐμπορικὴν.
Ὡς διήλθον τὴν Ἑλλάδα, διήλθον εἰς ἀνάπτυξιν ἐμπορικὴν.
τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Σερβίαν, εἶδον καὶ τὴν Ρουμανίαν καὶ
μυτα τῶν κατοίκων τῶν χωρῶν εἶδον δὲ μερικὰ πλεονεκτή-
εἶδον τὸν προχθὲς ἀκόμα χωρῶν ἐκείνων λίαν ἀξιοσημείωτα
ἐπιμελῇ καὶ δραστήριον χυδαῖον Βούλγαρον προοδευτικόν,
πεδιαδὰς ὄρη καὶ βουνὰ μόνον τοῦ νὰ προσπαθῇ διασχίσαι
καὶ τὸν πλοῦτον τῆς πατρίδος του, ἐκμεταλλευθῇ τοὺς καρπούς
ὅπως διὰ τῆς γυμνάσεως, τῆς εὐπειθείας, τῆς μετριοφροσύ-
νης αὐτοῦ καταστήσῃ, τῆς ἐπιδεικνύμενης, τῆς μετριοφροσύ-
στρατιώτην, πολιτικὸν ἢ ἑτερον χρησίμων τῇ πατρίδι αὐτοῦ
νεώτερος Ἕλληνα καυχᾶται μόνον ἐπὶ πατραγαθία διὰ λόγων
μόνων μεγάλων μὴ διακρίνων ὅτι πολλὰς τῶν ἀρετῶν αὐ-
στοῖς.

» Εξίσου πρὸς τὸν Βούλγαρον δραστήριος, ἵνα μὴ εἶπω
πλεον, εἶναι ὁ Σέρβος καὶ ὁ Ρωμοῦνος.
» Ὁ Έλληνας τοῦναντίον ἐστὶν ἀποβή

τῶν ἀπεράντων καὶ αὐτοβόλων ὀλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος διὰ
ἰδίους ὄμμασιν εἶδον, καὶ ὁμῶς διασχιζει ὠκεανούς ἵνα ἐκ-
πατριζόμενος εὖρη πόρους ζωῆς μακράν εἰς τὴν Ἀμερικὴν,
ἐνθα μετὰ ζήλου πολλοῦ καλλιεργεῖ ξένας γαίας προσφέρον
οὕτω αὐτὸν ζωτικὸν στοιχεῖον εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ.
»Καὶ οὕτως...

»Καὶ βλέπετε τὸν Ἕλληνα ἐν Ἀμερικῇ τὸν καλὺτερον γεωργόν, βλέπετε αὐτὸν πλούσιον καὶ ποσοδευτικόν.
»Διατί;

»Διότι ἐπῆγεν εἰς Ἀμερικὴν ;

»Οὐχί.

» Ἄλλ' ἔπρεπε νὰ διασχίσῃ τὸν ὠκεανόν, ἔπρεπε νὰ τα-
ξιδεύσῃ 8000 μίλια μακρὰν διὰ νὰ ἴδῃ πῶς ὁ ἄνθρωπος διὰ
νὰ κερδίσῃ ὀφείλει νὰ εἶναι μετριόφρων καὶ οὐχὶ ἐγωῖστής
καὶ ἀκατάδεκτος ὡς ἐν Ἑλλάδι.

» Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως ὑστερεῖτε πολὺ τῶν πεπολιτισμένων ἡμετέρων, εἰσέρχεσθε δ' ἐν τῇ πόλει τοῦ βίου ἄνευ οὐδεμιᾶς κοινωνικῆς ἀνατροφῆς καὶ διαπαιδαγωγήσεως ἀπαραιτήτου δι' ἓνα κοινωνικὸν παράγοντα, μέλλοντα νὰ φανῇ χρήσιμος καὶ εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἰδιαίτερος καὶ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα γενικῶς εἰς ἣν ἐπίσης ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ πολλὰ καθήκοντα.

ποῦτω ὁ Ἕλληνας ὁ φέρων ἔμφυτα τὰ ἐνστικτὰ λεπτὰ καὶ εὐγενεῖς Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος εἰσέρχεται εἰς τὸ σταθμὸν τοῦ βίου ἀνευ οὐδεμιᾶς προαγωγῆς τῶν ἐμφύτων τούτων ἀρετῶν αὐτοῦ.

ἢ ὥστε πρὸ παντὸς ἔχει ὁ Ἕλλην ἀνάγκην ἀνατροφῆς ὡς πῶς διορθώσῃ τὰ ὀλέθρια ἐλαττώματα αὐτοῦ καὶ μάλιστα λίσαν αὐστηρίας, ὅποτε θὰ καταστή τῇ ὄντι ἀντικείμενον ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως ὑφ' ἡμῶν τῶν ξένων, οἱ ὅποιοι θεωροῦμεν ἑαυτοὺς εὐτυχεῖς καὶ μεγίστην τιμὴν μας νὰ ἔχωμεν Ἕλληνα φίλον, γόνον ἐνδοξῶν προγόνων τῶν Ἑλλήνων ἱστορίαν. Ἡμεῖς, δὲν εἴμεθα εὐφύεστεροι τῶν Ἑλλήνων ἄλλ' ὥς ἐκ τῆς διαπαιδαγωγήσεως ἡμῶν ἐν τῇ οἰκῇ καὶ ταῖς ἐπὶ ἀρίστων προγραμμάτων βαδιζούσαις σχολαῖς ἡμῶν, εἴμεθα εἰς θέσιν ἐξ ἀγάπης πρὸς τοὺς φίλους μας Ἕλληνας νὰ κάμνωμεν τὰς μικρὰς ταύτας παρατηρήσεις μὴ ἀνεχόμενοι πλέον νὰ βλέπωμεν τὸν ἐργάτην τῆς ἀνθρωπότητος ἱστάμενον μακρὰν τῶν ἐκ τούτου προελθόντων ἀγαθῶν.

* *
«Σὺς εἶπα ὅλα αὐτὰ διότι λυποῦμαι κατάκαρδα ὅτα
ἀκούω νὰ κατηγορεῖται ὁ ἔκπαλαι προνομιοῦχος ὑπὸ τῆς φύ-
σεως Ἑλλήν, ὅταν βλέπω αὐτὸς οὗτος ὁ Ἑλλήν νὰ ἀδικ-
ᾷ αὐτόν, ὁ Ἑλλήν ὁ διὰ τῆς μεγαλουργοῦ διανοίας του αἰ-
τίος καὶ δημιουργὸς ὑπάρξας τοῦ σημερινοῦ πεπολιτισμένο
κόσμου.

ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ

①

Οἱ θεοὶ διδάσκαλοι

Οἱ θεοὶ διδάσκαλοι
 Ἄν' ἔαν ἔχῃ τις τὸν νοῦν του προσηλωμένον εἰς τὸν Καλὸν
 λῖαν, εἶπε τις τῶν παλαιῶν (Αἰλ. Π. Ι. Δ, 16), φιλοπό
 την θά τὸν καταστήσῃ ὁ Καλλίας, ἔαν εἰς τὸν Ἰσμενίαν
 (πεφημισμένον Θηβαῖον αὐλητὴν (Πάτρια ἔτος Ι' ἀρ. 25
 θά καταντήσῃ αὐλητῆς, ἔαν εἰς τὸν Ἀχιτιάδην, θά ἐκπέ
 σῃ εἰς αὐθάδειαν, θά γείνῃ μαγειρικός, ἂν προσέξῃ εἰς τὴν
 Κρώβυλον, δεινὸς περὶ τὴν ρητορικὴν θ' ἀποβῇ, ἂν μελετήσῃ
 τὸν Δημοσθένη, στρατηγικός, ἔαν ἀκολουθήσῃ τὸν Ἐπαμε
 νῶνδαν, μεγαλόφρων, ἔαν τὸν Ἀγησίλαον, ἔαν τὸν Σω
 κῖωνα, χρῆστος, δίκαιος, ἔαν τὸν Ἀριστείδην, ἔαν τὸν Σω
 κράτη, θ' ἀποβῇ σοφός». Τὴν γνώμην ταύτην ἔχοντες, ὅ
 ἀπὸ τῆς ἀναστροφῆς μετὰ γενναίων γενναῖα τις θά διδάχθῃ
 ἂν δὲ μὲ κακοὺς ἀναμιχθῇ, θ' ἀπολέσῃ καὶ ὅσον ἔχει νοῦν
 (Θεογν. 35), τὸν βίον δὲ τῶν παλαιῶν ἀσφαλῶς
 και βεβῶτα, ὅσοι ποτὲ ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεπιτύχθησαν, ἀσφαλῶς
 γόμενοι καὶ κρίνοντες, πάντοτε καὶ διδάσκοντες καὶ διαλα
 τῆς νεότητος πρὸς τῶν μελλόντων πολιτῶν—τὴν ἀγωγὴν
 ἐπιβίοντες εἰς σωτηρίαν τῆς πατρίδος.

Οὕτως εἶδομεν πόσον ἐκείνοι ἔσβηον τοὺς θεοὺς αὐτῶν
προστάτας νομιζόντες καὶ σωτῆρας. Εἰς τοὺς τοιοῦτους δὲ
θεοὺς, τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, τῆς ἐθνικῆς, ψυχῆς ὄντως
γεννηήματα, ἀνέφερον τὴν πρώτην παιδείαν τοῦ ἡμέρου καὶ
ἐν πολιτείᾳ βίου, ὅπως ὁ Πλάτων κρίνει (Μεν. 238, Β) λέ-
γων· «ἀρ' οὐ ἔθρεψεν (ἡ γῆ ἢ Ἄττικα) τοὺς ἐν αὐτῇ γεννη-
θέντας) καὶ μέχρι τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας νύξῃσιν, τότε ἀρχον-
τας καὶ διδασκάλους αὐτῶν τοὺς θεοὺς προσέλαβεν». Οὗτοι
λοιπὸν καὶ πᾶσαν ἄλλην πολιτικὴν ἢ ἰδίαν ἀρετὴν ἐδίδασξαν
καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τὸ γῆρας.

"Ὅριον ἡλικίας—Θάνατος εἰς τοὺς γέροντας

[illegible]

«**Ξένε πάτερ**»

Π. Ι. Δ, 19. «ἔγενε»

Ἄλλ' οἱ Ἕλληνες δεδιδαγμένοι ἐκ τῶν πατέρων αὐτῶν
νὰ σέβωσι τὸ γῆρας, διότι καὶ ἐκεῖνοι ἐτίμησαν καὶ περιέ-
θελψαν κατὰ τὰ ἔθνηκα συναίσθηματα τοὺς γεγηρακότας
πατέρας αὐτῶν, καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ἡλικίαν τὴν ἀνάμεστον
πατέρας αὐτῶν, καὶ πάσης ρυπαρίας πᾶσαν παρεῖχον, ὥς καὶ
ἐνοχλήσεων καὶ πάσης ρυπαρίας πᾶσαν παρεῖχον, ὥς καὶ
νῦν ἐτι παρέχουσι, περιποιήσιν πρόθυμοι πρὸς τοὺς γονεῖς,
τιμίους καὶ σεμνοὺς, καὶ ἀγίους αὐτοὺς νομίζοντες, ὅφ' οὐ καὶ
οἱ θεοὶ πατέρας ἐνομίζοντο καὶ γέροντα σεβαστὸν προσφω-
λεγον, καὶ «θεοὶ πατεροφί». Οὕτω «ἔγενε πάτερ» λέγει πρὸς
νοῦντες πατέρα ὀνόμαζον. Οὕτω «ἔγενε πάτερ» λέγει πρὸς
τὸν Ὀδυσσεᾶ ἢ Ἀθηναῖ μέ παρθενικὴν νεανίδα ὁμοιωθεῖσα,
ὅτε ἔπρεπε νὰ ὀδηγήσῃ τὸν πολυπλάνητον εἰς τὸ ἀνάκτορον
τοῦ Ἀλκίνοου (Ὁμ. Ὀδυσ. η, 28, 48 καλλ.) καὶ ὁ Ἑρ-
μῆς, ὅτε πρὸς νεανίσκον ὅμοιος χαριστάτης ἦδης ἀπήντη-
σε τὸν Πρίαμον πορευόμενον πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα (Ὁμ. Ἰλ.
Ω, 347 κεῖ.), λέγει «ἀπὸς, πάτερ, τὴν ἄμαξάν διευθύνεις διὰ
μέσου τῆς ἀμβροσίας νυκτός;» Ἡ Ἥλεκτρα, κόρη εὐγενῆς,
ἐμὲ πράξα συναίσθηματα παιδευθεῖσα τὴν ψυχὴν, Νέμεσις
καὶ χδικήτρια ἐξεγείρεται κατὰ τῶν φονέων τοῦ πατρὸς τῆς κα-

